

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bradu Eugeniu Xxxxx, născut la xxxxx,
domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, xx, bl. x, ap.
xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.01.2018 - 06.02.2018;
2. Instanța de apel : 02.03.2018 - 02.04.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 17.08.2018 - 19.09.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 februarie 2018, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bradu Eugeniu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 10050 lei s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că pe parcursul conviețuirii sale cu soția Bradu Nina, Bradu Eugeniu a manifestat un comportament agresiv față de soție, exprimat prin înjurături, umiliri, tratament degradant și violență fizică.

La data de 18.11.2017, în timp ce se aflau la casa părintească situată în s. Cristești, r-nul Nisporeni, între el și soția Bradu Nina s-a iscat un conflict în cadrul căruia Bradu Eugeniu a aplicat violența fizică asupra soției, sugrumând-o cu mâinile, în rezultatul căror acțiuni Bradu Nina, a decedat.

Astfel, lui Bradu Nina i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 201812D0002 din 03.01.2018 vătămări corporale grave sub formă de excoriații în regiunea gâtului, hemoragii în țesuturile moi ale gâtului hemoragii în țesuturile moi ale capului, excoriații și echimoze pe față, excoriații pe mucoasa buzei de jos și echimoze pe brațe și care au legătură cauzală directă cu decesul acesteia.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soldată cu decesul victimei.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura r-lui Nisporeni, Diaconu Teodor, prin care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se încaseze de la Bradu Eugeniu cheltuielile de judecată în sumă de 10050 lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Astfel, în cazul dat se constată că inculpatul nu este o persoană vulnerabilă, iar încasând de la acesta cheltuielile judiciare în sumă de 10050 lei nu se va influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, apelul declarat de procurorul Diaconu Teodor, a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că instanța de fond a

stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 201¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soldată cu decesul victimei*.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Bradu Eugeniu, fiind asistat de către avocat (f.d. 170).

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Potrivit textului apelului înaintat, procurorul a invocat ca temei de casare a sentinței faptul că instanța de fond în mod eronat nu a încasat cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă totală de 10 050 lei din contul inculpatului Bradu Eugeniu.

Totodată, Colegiul penal a reținut că autorul apelului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și pedeapsa aplicată, dar nu este de acord cu faptul că instanța de fond nu a încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare.

Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt careva participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului sau în partea stabilirii și individualizării pedepsei, motiv pentru care instanța de apel nu s-a expus asupra judecării fondului cauzei în această parte, și se s-a expus doar în privința neîncasării de către prima instanță a cheltuielilor de judecată solicitate de către procuror.

Analizând apelul procurorului prin temeiul invocat de apelant în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate din următoarele considerente.

Totodată, instanța de apel a menționat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, precum și alte acțiuni procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Colegiul penal a apreciat critic argumentul invocat de de procuror privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În atare situație, instanța de apel a constatat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile articolului 229 alin. (3) Cod de procedură penală, corect l-a eliberat pe inculpat de plata cheltuielilor judiciare, motivul din care a fost respins argumentul procurorului ce vizează încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, în termen la data de 25 mai 2018, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- recurentul a mai menționat că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Bradu Eugeniu urmează a fi încasate din contul acestuia, făcând trimitere la art. 227-229 Cod de procedură penală și modificările survenite la art. 143 Cod procedură penală în vigoare din 09.02.2018.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului Diaconu Teodor, hotărârea atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de procurorul Scutelnic Cătălin sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Bradu Eugeniu urmează să fie încasate din contul acestuia, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Procurorul solicită în baza art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea sumei de 10050 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară medico-legale nr. 201812D0002 din 03.01.2018 (f.d. 96-97, vol. I), nr.142 din 15.12.2017 (f. d. 98-100, vol. I) și nr. 413 din 21.12.2017 (f.d. 104-107, vol. I) în privința părții vătămate Bradu Nina, făcând trimitere la art. 227-229 Cod de procedură penală și modificările survenite la art. 143 Cod de procedură penală în vigoare din 09.02.2018.

Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, iar motivarea instanțelor privind respingerea cerințelor procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Astfel, se reține că efectuarea expertizelor medico - legală nr. 201812D0002 din 03.01.2018 (f. d. 96-97, vol. I), nr.142 din 15.12.2017 (f. d. 98-100, vol. I) și nr. 413 din 21.12.2017 (f. d. 104-107, vol. I), au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și

formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, iar potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, la caz fiind relevante prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (red. Legii Nr.66 din 05.04.2012), care stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar modificările la norma dată din 09.02.2018, nu au efect retroactiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bradu Eugeniu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 septembrie 2018.**

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie